

[Boligministeren.]

mellem boligministeriet og statens byggeforskningsinstitut.

Jeg erkender, at det er på én gang et meget stort emne, der er til debat her i folketinget i dag, og dog alligevel et emne, som fortrinsvis egner sig for en mere omhyggelig og grundig behandling, og jeg skal derfor erklære mig rede til med folketingets rationaliseringsudvalg at drøfte de spørgsmål, man måtte have ønsker om at fremsætte, idet jeg vil mene, at hvis vi skal i gang med en organisatorisk opbygning i de rammer, som redegørelsen går ud fra, så vil det selvfølgelig være en fordel, om folketingets behandling af sagen kan afsluttes inden alt for længe.

Ivar Nørgaard: Jeg vil gerne takke boligministeren for svarene, ikke mindst for tilsagnet om, at vi kan tale videre om enkeltheder i folketingets rationaliseringsudvalg.

Der var dog et af svarene, som jeg tror må bero på en misforståelse. Boligministeren må have misforstået hensigten med mit spørgsmål. Det var spørgsmålet om antallet af ansatte i boligministeriet. Jeg har forstået det sådan på de to betænkninger og også på boligministerens redegørelse forleden, at det skulle ikke være nødvendigt at udvide staben inden for de eksisterende særlige byggeadministrationer, selv om de nu skal have større selvstændighed. Det fremhæves jo i flere bemærkninger i de to betænkninger, at der i øjeblikket finder en hel del dobbeltarbejde sted, og det var jo meningen, at man skulle spare den ene del af det dobbeltarbejde. Endvidere foretager boligministeriet i øjeblikket revisionsmæssig kontrol med en del byggeri, og jeg forstår, det er meningen, at boligministeriet ikke mere skal udøve kontrol med de enkelte byggesager, men at de i fremtiden alene skal være underkastet normal revisionsmæssig kontrol. Jeg har forstået det på den måde, at det må være statsrevisionskontrol. Der bliver altså ikke en normal revisionsmæssig kontrol under boligministeriet mere; det bliver taget ud fra boligministeriets funktion.

Jeg forstod på boligministeren, at det, han forestillede sig, var kun, at man eventuelt kunne flytte nogle teknikere fra bolig-

ministeriet over i de særlige byggeadministrationer, men hvis man følger de to betænkninger og den linje, regeringen har valgt: at lægge projekteringsarbejdet ud til private konsulenter og firmaer, så må det vel betyde, at der skal finde en ret væsentlig reduktion sted i ansættelserne i boligministeriet. Jeg kunne derfor godt tænke mig at få at vide, nu da vi hører, at disse budgetter er lagt på et tidspunkt, hvor disse synspunkter endnu ikke var trængt igennem, hvilke resultater man er kommet til, efter at de synspunkter er trængt igennem. Hvad forestiller man sig i boligministeriet vedrørende personalet og boligministeriets kommende udgifter og lønudgifter? Hvor meget venter man at kunne reducere antallet af ansatte, og hvor meget venter man at kunne spare i lønudgifter? Som hr. Ømann sagde, må man gå ud fra, at der vil blive afholdt øgede offentlige udgifter til betaling af de private firmaers tjenester, og dér får vi altså en stigning i de offentlige udgifter. Jeg må gå ud fra, at den må blive modsvaret af helst nogle større besparelser, men i det mindste de samme besparelser, og hvis det skulle være mere rationelt og hensigtsmæssigt, hvad regeringen nu har valgt, ja, så må det vel oven i købet blive større besparelser. Det vil jeg gerne høre boligministerens kommentar til.

Ømann: Jeg vil meget gerne takke boligministeren for de imødekommende bemærkninger over for de tanker, jeg har fremsat i mit indlæg, og også for den sympati, som han har udtrykt over for Philip Arctanders indlæg i Politiken. Jeg må bare spørge mig selv, om denne sympati kan finde noget hjemsted inden for den struktur, der her er fremlagt, og som altså skal være den kommende.

Man forsøger en koordinering i ånden så at sige — det er det, der skal foregå i boligministeriet og i koordineringsudvalget — men ikke i hånden, ikke i det eksekutive, ikke i udførelsen af byggeriet. Ja men det er jo her, besparelserne ligger. Hvis man tager sådan noget som langtidskontrakter, som kunne bruges til ophjælpning af industri; så kan man ved at gå finansloven igennem regne ud med tilstrækkelig sikkerhed minimumstal for, hvad vi i hvert fald skal bruge af hver eneste materialestump